

MVCRX07Z4HCK
první identifikátor

Nejvyšší státní tajemník

Jindřišská 34, 110 00 Praha 1

Praha 20. 6. 2024
Č. j. MV-74010-4/SR-2024
Počet stran: 14

Účastnice řízení:

[redacted]
narozena: [redacted]

trvale bytem: [redacted]

Právní zástupce:

JUDr. Viktor Rossmann, advokát ev. č. ČAK 12735

se sídlem: Senovážné náměstí 1464/6

110 00 Praha 1

ID datové schránky: r2dggug

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší státní tajemník, jako věcně příslušný služební orgán podle § 168 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 162 odst. 4 písm. a) zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl o odvolání [redacted] nar. dne [redacted] trvale bytem [redacted] proti rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu zdravotnictví, č. j. MZDR 4407/2024-11/PER ze dne 3. 4. 2024, o určení právního vztahu, takto:

podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se odvolání zamítá a rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu zdravotnictví, č. j. MZDR 4407/2024-11/PER ze dne 3. 4. 2024, o určení právního vztahu, se potvrzuje.

ODŮVODNĚNÍ

I.

Rozhodnutí služebnímu orgánu

Státní tajemník v Ministerstvu zdravotnictví (dále jen „**služební orgán**“), vydal rozhodnutí, č. j. MZDR 4407/2024-11/PER ze dne 3. 4. 2024, kterým rozhodl na základě žádosti [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] (dále jen „**účastnice řízení**“), podle § 142 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), o tom, že služební poměr účastnice řízení, skončený oznámením o zrušení služebního poměru ve zkušební době, č. j. MZDR 36383/2023-1/ST ze dne 18. 12. 2023, netrvá, neboť skončil dnem 20. 12. 2023 zrušením služebního poměru služebním orgánem ve zkušební době bez uvedení důvodu podle § 74 odst. 1 písm. f) č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o státní službě**“).

Rozhodnutí služebního orgánu bylo právnímu zástupci účastnice řízení JUDr. Viktorovi Rossmannovi, advokátovi zapsaném v seznamu advokátů u České advokátní komory pod ev. č.12735, se sídlem Senovážné náměstí 1464/6, 110 00 Praha 1 (dále jen „**právní zástupce**“), doručeno dne 3. 4. 2024.

II.

Shrnutí odvolání účastnice řízení

Proti rozhodnutí služebního orgánu se účastnice řízení prostřednictvím svého právního zástupce v zákonné lhůtě odvolala. Odvolání ze dne 11. 4. 2024 bylo služebnímu orgánu doručeno téhož dne.

Účastnice řízení napadá rozhodnutí služebního orgánu o určení právního vztahu v celém rozsahu. Účastnice řízení namítá, obdobně jako v žádosti o určení právního vztahu, že oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době neobsahuje všechny podstatné náležitosti, neboť v něm absentuje dostatečná specifikace služebního poměru, do něhož byla účastnice řízení přijata, když nebylo řádně definováno označení oboru služby, služební označení a služební působiště, což obsahuje vzor podle přílohy č. 9 k metodickému pokynu náměstka ministra vnitra pro státní službu č. 1/2020, kterým se stanoví podrobnosti ke skončení služebního poměru ve znění pozdějších aktualizací (dále jen „**metodický pokyn č. 1/2020**“). Dále účastnice řízení svůj požadavek založila také na tvrzené skutečnosti, že odvolání z pozice ředitelky Státního ústavu pro kontrolu léčiv krátce po jejím jmenování bylo zjevnou reakcí na zjištění realizovaného auditu, které vedlo k rozhodnutí účastnice řízení přijmout nápravná opatření a k přípravě trestního oznámení na neznámého pachatele. V tomto směru účastnice řízení oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době hodnotí jako vydané nezákonně, neboť je v rozporu se zákonem č. 171/2023 Sb., o ochraně oznamovatelů (dále jen „**zákon o ochraně oznamovatelů**“), neboť účastnice řízení podala prostřednictvím vnějšího oznamovacího systému Ministerstva spravedlnosti oznámení ve věci závěrů auditu, který sama zadala. Zrušení služebního poměru je dle tvrzení účastnice řízení odvetným opatřením, které je zákonem o ochraně oznamovatelů zakázáno.

Účastnice řízení dále sděluje, že na základě výzvy doložila písemnou zprávu pověřeného zaměstnance Ministerstva spravedlnosti podle § 13 zákona o ochraně oznamovatelů o průběhu a výsledcích prošetření podle § 17 odst. 1 uvedeného zákona, který byl datován ke dni 1. 2. 2024. Dále uvádí, že na základě žádosti služebního orgánu, č. j. MZDR 4407/2024-5/ST ze dne 15. 2. 2024, pověřený zaměstnanec Ministerstva spravedlnosti podle zákona o ochraně oznamovatelů sdělil, že oznámení účastnice řízení prostřednictvím vnějšího oznamovacího systému Ministerstva spravedlnosti bylo přijato dne 21. 12. 2023. Účastnice řízení odkazuje na své vyjádření ze dne 1. 3. 2024, ve kterém se vyjádřila k okamžiku podání jejího oznámení, resp. otázce, zda zákonná ochrana dle zákona o ochraně oznamovatelů oznamovatelce náleží i v tom případě, že předmětné oznámení bylo podáno až po převzetí oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době. Účastnice řízení je přesvědčena o tom, že jí ochrana oznamovatelky náleží, neboť se domnívá, že podstatné pro posouzení oznámení není okamžik, ke kterému bylo oznámení učiněno, ale pouze to, zda jeho obsah splňuje zákonné vymezení. V této souvislosti účastnice řízení tvrdí, že toto vymezení je splněno, když pověřený zaměstnanec Ministerstva spravedlnosti podle § 17 zákona o ochraně oznamovatelů, ve své zprávě

ze dne 1. 2. 2024 uvedl, že oznámení bylo posouzeno jako odůvodněné a poté, kdy pověřený zaměstnanec dospěl k závěru o důvodnosti oznámení, došlo ke zveřejnění investigativního článku, který dospěl k obdobným zjištěním jako pověřený zaměstnanec Ministerstva spravedlnosti.

Účastnice řízení dále uvedla pod body III. a IV. odvolání obsah odůvodnění napadeného rozhodnutí služebního orgánu k tvrzené nezákonnosti oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době a k tvrzení účastnice řízení, že oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době lze označit jako odvetné opatření. Závěry služebního orgánu jsou podle názoru účastnice řízení nesprávné a napadené rozhodnutí je nezákonné.

Účastnice řízení v odvolání opakuje, že oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době neobsahuje všechny podstatné náležitosti, jak jsou předepsány přílohou č. 9 k metodickému pokynu č. 1/2020, neboť v něm nebylo dostatečně specifikován služební poměr, do něhož byla žadatelka přijata. Účastnice řízení k závěru služebního orgánu, že oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době splňuje náležitosti § 68 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 18 odst. 2 správního řádu uvádí, že uvedená ustanovení neupravují náležitosti oznámení podle § 74 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě, ale náležitosti rozhodnutí a protokolu, kterým však uvedené oznámení není. Podle názoru účastnice řízení je aplikace přílohy č. 9 metodického pokynu č. 1/2020, pro posouzení naplnění podstatných náležitostí oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době příléhavější než služebním orgánem citované ustanovení správního řádu.

Ve vztahu k účastnici řízení tvrzené nesprávnosti rozhodnutí závěru služebního orgánu k otázce přípustnosti zrušení služebního poměru ve zkušební době bez udání důvodu a s tím spojené důvodnosti nevysvětlování takového důvodu účastnice řízení namítá, že ani takové bezdůvodné ukončení služebního poměru nesmí být projevem svévole. Účastnice řízení k tomuto uvádí, že nemůže například dojít k porušení zákazu diskriminace nebo rovnosti a cituje část rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 3 As 376/2020-82. Podle účastnice řízení si lze představit i další důvody, které by mohly založit nezákonnost oznámení o zrušení služebního poměru, což dále rozvádí. Uvádí názor k neužití § 77 odst. 11 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o služebním poměru**“), s tím, že ačkoliv se toto ustanovení na služební poměr účastnice řízení nepoužije a zákon o státní službě obdobné ustanovení neobsahuje, neznamená to, že by v režimu tohoto zákona nemohlo dojít ke zneužití práva. Tím se obecně rozumí chování pozitivním právem zdánlivě dovolené, jimž má ovšem být dosaženo výsledku nedovoleného, což dále rozvádí se závěrem, že zákaz zneužití práva je silnější než dovolení dané právem a takové chování, jež sleduje zneužití práva, bude jednáním protiprávním. Dále uvádí k institutu zneužití práva nález Ústavního soudu, sp. zn. II. ÚS 374/06 ze dne 31. 10. 2007, ze kterého dovozuje postihnutelnost zneužívání práva a stanovisko generálního advokáta Tesaura ve stanovisku ve věci Kefalas (C-367/96) ze dne 4. 2. 1998. Dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 Afs 107/2004-48 ze dne 10. 11. 2005 a č. j. 10 Afs 289/2021-42 ze dne 26. 4. 2022, z nějž následně cituje.

Dále účastnice řízení k zákazu zneužití práva uvádí, že je jistým způsobem promítnut i do § 2 odst. 2 správního řádu (s odkazem na § 160 zákona o státní službě), podle něž správní orgán uplatňuje svou pravomoc pouze k těm účelům, k nimž mu byla zákonem nebo na základě zákona svěřena, a v rozsahu, v jakém mu byla svěřena. K čemuž cituje komentář k § 2 správního řádu k zásadě zákazu zneužití pravomoci a správní uvážení (Potěšil, L., Hejč, D., Rigel, F., Marek, D.: Správní řád. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2020, 916 s.).

Účastnice řízení tvrdí, že ke zrušení služebního poměru bez uvedení důvodu došlo v jejím případě v přímé reakci na zjištění realizovaného auditu, které vedlo k rozhodnutí pověřit přijetím nápravných opatření interní auditorku a také pověřit přípravou trestního oznámení na neznámého pachatele vedoucí právního oddělení. Audit a jeho výsledky pak byl dle účastnice řízení předmětem neobvyklého zájmu ze strany vedoucích zaměstnanců Ministerstva zdravotnictví, a to již v souvislosti s jeho zadáním. Dotaz služebního orgánu k auditu a odpověď na něj, byly odesílány datovými schránkami institucí, na Státní ústav pro kontrolu léčiv byla komunikace vložena do spisové služby a zde by měla být také dostupná. Účastnice řízení žádá, necht' je tato komunikace vyžádána odvolacím orgánem a provedena k důkazu. Dne 18. 12. 2023 seznámila účastnice řízení poradu vedení Státního ústavu pro kontrolu léčiv s definitivní verzí realizovaného auditu. O dva dny později účastníci řízení předali [redacted] a služební orgán oznámení o zrušení služebního poměru, které je datováno dnem 18. 12. 2023, tedy dnem, kdy došlo ke zveřejnění výsledků auditu a dnem kdy účastnice řízení začala činit kroky k odstranění protiprávního stavu zjištěného tímto auditem.

K uvedenému účastnice řízení doplnila, že při předávání agendy nově pověřenému řediteli nebyly účastníci řízení kladeny prakticky jiné otázky než otázky týkající se forenzního auditu. Přebírající dle tvrzení účastnice řízení pouze zajímalo, kde je zpráva uložena, kdo k ní měl přístup, kdo s ní byl seznámen, kolik bylo výtisků apod. Dotazy na jinou rozpracovanou agendu nebyly položeny. Ke zrušení služebního poměru došlo dne 20. 12. 2023, tedy v době, kdy je v úřadu nejvíce práce při dokončování úkolů z končícího kalendářního roku. Při předávání přesto nedošlo k položení žádného dotazu na ostatní agendy.

Dále účastnice řízení popisuje zjištění, které shledala na základě auditní zprávy, jaké závěry a rozhodnutí na základě ní učinila. Popisuje zveřejnění auditní zprávy, resp. zpřístupnění na webových stránkách Ministerstva zdravotnictví.

Účastnice řízení navrhuje výslech [redacted] a [redacted] neboť zrušení služebního poměru bez uvedení důvodu, bylo učiněno jako odvetné opatření proti účastnici řízení ze strany služebního orgánu v přímé reakci na zjištění realizovaného auditu, které vedlo k rozhodnutí pověřit přijetím nápravných opatření interní auditorkou a přípravou trestního oznámení na neznámého pachatele vedoucí právního oddělení na další schůzi, která byla naplánována na den 22. 12. 2023, ke které však již nedošlo, z důvodu zrušení služebního poměru účastnice řízení.

Účastnice řízení dále předložila tiskové zprávy Státního ústavu pro kontrolu léčiv a Ministerstva zdravotnictví a novinové články, které se týkají zrušení služebního

poměru účastnice řízení, včetně rozhovorů s ministrem zdravotnictví na uvedené téma. Z jejich obsahu následně cituje a uzavírá, že ministr zdravotnictví opakovaně veřejně prezentuje různé důvody pro „odvolání“ účastnice řízení, přičemž se tyto v průběhu času mění. Jestliže ministr zdravotnictví sám uvedl, že účastnice řízení měla zkušební období půl roku, aby přesvědčila, jestli je schopna realizovat své záměry, nedává podle účastnice řízení žádné logické vysvětlení, proč zároveň tvrdí, že účastnice řízení o tom týmy na ministerstvu a jeho osobně, po méně než třech měsících, nepřesvědčila. Dále hodnotí další výroky ministra zdravotnictví v této věci, přičemž poukazuje na to, že po celou dobu trvání jejího služebního poměru jí nikdo nevyčetl jakákoliv pochybení, ani neměl žádné negativní připomínky. Žádné negativní hodnocení neobsahuje ani služební posudek účastnice řízení. Dále lze podle účastnice řízení poukázat na to, že se přesně držela realizace postupů, jak je prezentovala v rámci výběrového řízení, na jehož základě byla do služebního poměru přijata, což bylo především otevření komunikace a zlepšení hospodaření ústavu. Účastnice řízení přiložila k odvolání vizi z hlediska fungování úřadu vyhotovenou účastnicí řízení, jak byla požadována pro účely výběrového řízení.

Účastnice řízení se následně vyjadřuje k tvrzené nesprávnosti závěru služebního orgánu k otázce nutnosti aplikace ochrany proti odvetnému opatření podle § 4 zákona o ochraně oznamovatelů. Účastnice řízení uvádí obsah odůvodnění rozhodnutí služebního orgánu, že možnost zrušit služební poměr bez udání důvodu by nemohla být nikdy aplikována, neboť by se v konečném důsledku mohl zaměstnanec ve zkušební době vždy odkazovat (i účelově) na zákon o ochraně oznamovatelů, a vyhnout se tak možnosti zrušení jeho služebního poměru ve zkušební době. Konstatování služebního orgánu o účelovosti jejího postupu účastnice řízení hodnotí jako dehonestující a zcela nemístné.

Dále účastnice řízení uvádí, že se služební orgán v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevypořádal se skutečností, že podání účastnice řízení učiněné prostřednictvím vnějšího oznamovacího systému Ministerstva spravedlnosti bylo vyhodnoceno ze strany pověřeného zaměstnance Ministerstva spravedlnosti jako důvodné. Oznámení podle zákona o ochraně oznamovatelů učinila účastnice řízení dne 21. 12. 2023, kdy je přesvědčena, že zákonná ochrana poskytovaná účastnicí řízení, jakožto oznamovatelce, spočívající mimo jiné v zákazu ukončit s ní služební poměr, jí náleží i v tom případě, kdy předmětné oznámení bylo podáno až po převzetí oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době. Následně účastnice řízení dále cituje § 2 odst. 1 zákona o ochraně oznamovatelů. Účastnice řízení je přesvědčena, že užití výrazu „vykonával“ v úvodu citovaného zákonného ustanovení, jednoznačně dokládá vůli zákonodárce, aby bylo za oznámení dle uvedeného zákona považováno i oznámení učiněné po ukončení výkonu práce či obdobné činnosti. Tomuto výkladu podle účastnice řízení odpovídá i důvodová zpráva k uvedenému ustanovení, dle které platí, že z hlediska osobní působnosti návrhu zákona není důležité, zda oznamovatel práci v okamžiku podání oznámení stále vykonává, či ji vykonával v minulosti. Účastnice řízení dále připomíná, že samotný zákon o ochraně oznamovatelů byl přijat v reakci na mezinárodní závazky a doporučení (vyplývající z Trestněprávní úmluvy Rady Evropy o korupci, Občanskoprávní úmluvy Rady Evropy o korupci, Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, Úmluvy OSN proti korupci a dalších aktivit Organizace pro ekonomickou spolupráci a rozvoj a Rady Evropy) a zejména s ohledem na Směrnici Evropského parlamentu a Rady (EU)

2019/1937 ze dne 23. října 2019 o ochraně osob, které oznamují porušení práva Unie (dále jen „**směrnice**“), a má za cíl chybějící prvky ochrany oznamovatelů doplnit do českého právního řádu a transponovat tak směrnici. Smyslem ochrany je poskytnout oznamovateli záruku, že pokud stanoveným způsobem oznámí skutečnosti nasvědčující tomu, že se někdo dopustil protiprávního jednání, nebude nijak sankcionován. Cílem navrhované právní úpravy ochrany oznamovatelů je umožnit pracovníkům v soukromém i veřejném sektoru bezpečně podat oznámení v rámci povinně zřizovaných interních mechanismů, případně externích mechanismů, a následně jim zajistit ochranu před možnými odvetnými opatřeními ze strany zaměstnavatelů a dalších subjektů. Navrhovaná opatření mají sloužit nejen k ochraně potenciálních oznamovatelů protiprávního jednání, ale také k prevenci protiprávního jednání obecně. Následně účastnice řízení cituje čl. 39 větu pátou směrnice, přičemž uvádí, že podstatné pro posouzení oznámení není a nesmí být okamžik, ke kterému bylo učiněno, ale pouze to, zda jeho obsah, splňuje zákonné vymezení. Podle účastnice řízení je toto vymezení beze zbytku splněno, když pověřený zaměstnanec Ministerstva spravedlnosti shledal, že na základě informací uvedených v oznámení účastnice řízení existuje podezření ze spáchání protiprávního jednání. Ministerstvo spravedlnosti uzavřelo, že bude podán podnět orgánům činným v trestním řízení, které disponují zákonnými kompetencemi, aby prošetřily podezření, která vyplývají ze závěrů předmětné auditní zprávy. Směrnice ani zákon o ochraně oznamovatelů pak dobu, po kterou se na oznamovatele vztahuje ochrana podle této právní úpravy, podle názoru účastnice řízení neurčují, tedy tato ochrana není časově omezena.

Se skutečností, že účastnice podala důvodné oznámení dle zákona o ochraně oznamovatelů, se služební orgán podle jejího názoru nevyřadil a nevyjádřil se k ní, což má způsobovat nesprávnost napadeného rozhodnutí. Účastnice řízení dále namítá, že nepodávala účelové oznámení dle zákona o ochraně oznamovatelů, aby účelově využila tvrzeného „whistleblowingu“ k aktivaci ochrany proti odvetným opatřením, ale učinila důvodné oznámení, na jehož základě Ministerstvo spravedlnosti uzavřelo, že bude podán podnět orgánům činným v trestním řízení.

V závěru svého odvolání účastnice řízení navrhuje, aby nejvyšší státní tajemník (dále jen „**odvolací orgán**“), změnil rozhodnutí služebního orgánu, č. j. MZDR 4407/2024-11/PER ze dne 3. 4. 2024, tak, že určí, že služební poměr účastnice řízení, vzniklý na základě rozhodnutí služebního orgánu o přijetí do služebního poměru a jmenování na služební místo představeného, č. j. MZDR 27167/2023-5/ST ze dne 20. 9. 2023, kterým byla účastnice řízení přijata do služebního poměru na služební místo vedoucího služebního úřadu – ředitelka Státního ústavu pro kontrolu léčiv, trvá.

III.

Předání odvolání služebním orgánem

Služební orgán přezkoumal odvolání z hlediska jeho včasnosti a přípustnosti. Z těchto hledisek závady neshledal. Protože služební orgán neshledal důvody pro postup podle § 87 správního řádu, předal podle § 88 odst. 1 správního řádu spis se svým stanoviskem, č. j. MZDR 4407/2024-13/ST ze dne 10. 5. 2024, odvolacímu orgánu.

IV.

Vyžádání dokladů o doručení a soupisu správního spisu

Vzhledem k tomu, že spisový materiál předaný spolu s odvoláním účastnice řízení neobsahoval soupis spisu a doklady o doručení či odeslání některých dokumentů, vyžádal si odvolací orgán tyto dokumenty u služebního orgánu telefonicky, o čemž sepsal úřední záznam, č.j. MV-74010-3/SR-2024. Služební orgán požadované dokumenty odvolacímu orgánu poskytl prostřednictvím e-mailu ze dne 3. 6. 2024. S uvedenými dokumenty není účastníci řízení třeba seznamovat, neboť tyto jsou jí známy a nejedná se fakticky o doplnění spisového materiálu služebního orgánu.

V.

Posouzení věci odvolacím orgánem

Odvolací orgán přezkoumal ve smyslu § 89 odst. 2 správního řádu odvoláním napadené rozhodnutí služebního orgánu, č. j. MZDR 4407/2024-11/PER ze dne 3. 4. 2024, i řízení, které mu předcházelo, a na základě níže uvedených úvah dochází k následujícím závěrům.

Odvolání je přípustné a bylo podáno včas.

Relevantní ustanovení právních předpisů

Podle § 74 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě služební poměr skončí zrušením služebního poměru služebním orgánem nebo státním zaměstnancem ve zkušební době z jakéhokoliv důvodu nebo bez udání důvodu, a to dnem doručení písemného oznámení o zrušení služebního poměru, není-li v něm uveden den pozdější; služební orgán nesmí ve zkušební době zrušit služební poměr v době prvních 14 dnů trvání dočasné neschopnosti k výkonu služby.

Podle § 29 odst. 2 zákona o státní službě, má-li být na základě výsledku výběrového řízení na volné služební místo zařazena nebo na volné služební místo představeného jmenována osoba, která není státním zaměstnancem, nebo osoba, která dosud úspěšně nevykonala úřednickou zkoušku, stanoví se jí zkušební doba v délce 6 měsíců. O dobu celodenních překážek ve službě, pro které státní zaměstnanec nekoná službu v průběhu zkušební doby, a o dobu celodenní dovolené se zkušební doba prodlužuje.

Služební orgán je tedy po dobu trvání zkušební doby oprávněn zrušit služební poměr státního zaměstnance z jakéhokoliv důvodu nebo i bez udání důvodu. Co do důvodů zrušení služebního poměru ve zkušební lhůtě je služební orgán omezen zásadou rovného zacházení a zákazem diskriminace, které pro státní zaměstnance vycházejí z § 98 zákona o státní službě ve spojení s § 16 a § 17 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákoník práce**“). Dle § 98 zákona o státní službě se na rovné zacházení a zákaz diskriminace obdobě použijí § 16 a 17 zákoníku práce. Na základě § 16 odst. 2 zákoníku práce pak lze tedy konstatovat, že ve služebních vztazích je zakázána jakákoliv diskriminace z důvodu pohlaví, sexuální orientace, rasového nebo etnického původu, národnosti, státního občanství, sociálního původu, rodu, jazyka, zdravotního stavu, věku, náboženství či víry, majetku, manželského a rodinného stavu a vztahu nebo povinností k rodině, politického nebo jiného smýšlení, členství a činností v politických stranách nebo politických hnutích,

odborových organizací nebo organizací zaměstnavatelů. Právní prostředky ochrany před diskriminací jsou upraveny též zákonem č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů.

Pokud jde o formu zrušení služebního poměru ve zkušební době, je třeba konstatovat, že § 74 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě pro zrušení služebního poměru služebním orgánem ve zkušební době stanoví pouze formu oznámení, nikoliv formu správního rozhodnutí. Zrušení služebního poměru ve zkušební době je podle § 74 zákona o státní službě jedním z důvodů skončení služebního poměru ze zákona.

Podle § 142 odst. 1 správního řádu správní orgán v mezích své věcné a místní příslušnosti rozhodne na žádost každého, kdo prokáže, že je to nezbytné pro uplatnění jeho práv, zda určitý právní vztah vznikl a kdy se tak stalo, zda trvá, nebo zda zanikl a kdy se tak stalo.

Popis skutkového stavu

Odvolací orgán přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí a spisový materiál a zjistil, že účastnice řízení byla rozhodnutím služebního orgánu, č. j. MZDR 27167/2023-5/ST ze dne 20. 9. 2023, přijata do služebního poměru na dobu určitou s trváním do 20. 9. 2024 podle § 29 odst. 1 zákona o státní službě. Uvedeným rozhodnutím byla účastnice řízení podle § 23 odst. 1 a § 54 odst. 1 zákona o státní službě jmenována na služební místo: vedoucí služebního úřadu – ředitelka Státního ústavu pro kontrolu léčiv se sídlem v Praze, v oborech služby: finance, zdravotnictví a ochrana zdraví, legislativa a právní činnost a organizační věci státní služby a správa služebních vztahů státních zaměstnanců, se služebním označením vrchní rada, vedoucí služebního úřadu – ředitelka. Služební poměr účastnici řízení vznikl ke dni 21. 9. 2023 a dnem nástupu do služby na služebním místě byl tentýž den. Zkušební doba podle § 29 odst. 2 zákona o státní službě byla stanovena v délce šesti měsíců. Služba byla účastnicí řízení vykonávána ve Státním ústavu pro kontrolu léčiv se služebním působištěm v Praze.

Dne 20. 12. 2024 bylo účastnici řízení osobně doručeno oznámení služebního orgánu o zrušení jejího služebního poměru ve zkušební době, č. j. MZDR 36383/2023-1/ST ze dne 18. 12. 2024. Oznámení obsahuje sdělení o zrušení služebního poměru ve zkušební době ke dni doručení tohoto oznámení podle § 74 odst. 1. písm. f) zákona o státní službě. Služební poměr byl zrušen bez udání důvodu.

Služebnímu orgánu byla následně prostřednictvím právního zástupce doručena žádost účastnice řízení o určení právního vztahu dle § 142 odst. 1 správního řádu ze dne 8. 2. 2024. Předmětem žádosti byla otázka, zda došlo ke skončení služebního poměru účastnice řízení na základě oznámení služebního orgánu o jeho zrušení ve zkušební době.

Následně byl zástupce účastnice řízení vyzván služebním orgánem k doložení plné moci, na jejímž základě je zmocněn k zastupování účastnice řízení přípisem, č. j. MZDR 4407/2024-2/ST ze dne 13. 2. 2024, a k předložení důkazů. Zástupce účastnice řízení plnou moc doložil dne 12. 2. 2024 prostřednictvím datové schránky.

Rovněž na základě uvedené výzvy bylo služebnímu orgánu doručeno vyjádření účastnice řízení. Přílohu tohoto vyjádření tvořila písemná zpráva pověřeného zaměstnance Ministerstva spravedlnosti podle § 13 zákona o ochraně oznamovatelů o průběhu a výsledcích prošetření podle § 17 téhož zákona, č. j. MSP-81/2023-OZNE-EOPJ/12 ze dne 1. 2. 2024.

Služební orgán přípisem, č. j. MZDR 4407/2024-5/ST ze dne 15. 2. 2024, požádal pověřeného zaměstnance Ministerstva spravedlnosti o sdělení, kdy bylo oznámení specifikované ve výše uvedené zprávě o průběhu a výsledcích prošetření učiněno. Pověřený zaměstnanec Ministerstva spravedlnosti sdělil služebnímu orgánu, že uvedené oznámení bylo přijato dne 21. 12. 2023.

Služební orgán výzvou, č. j. MZDR 4407/2024-7/ST ze dne 20. 2. 2024, v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu umožnil účastnici řízení seznámení s podklady pro vydání rozhodnutí a vyzval jí prostřednictvím právního zástupce k vyjádření se k nim. Tato výzva byla právnímu zástupci účastnice řízení doručena dne 20. 2. 2024 prostřednictvím datové schránky.

Na základě e-mailové žádosti zástupce účastnice řízení ze dne 20. 2. 2024 mu služební orgán umožnil nahlédnout do správního spisu, z čehož byl vyhotoven protokol č. j. MZDR 4407/2024-9/ST ze dne 23. 2. 2024. V rámci nahlížení do správního spisu zástupce účastnice řízení požádal o lhůtu 5 pracovních dnů ode dne doručení protokolu do datové schránky.

Účastnice řízení se k podkladům rozhodnutí vyjádřila podáním ze dne 1. 3. 2024. Služební orgán následně vydal rozhodnutí, č. j. MZDR 4407/2024-11/ST ze dne 3. 4. 2024, o určení právního vztahu.

Argumentace odvolacího orgánu

Odvolací orgán konstatuje, že účastnice řízení dne 20. 12. 2024 osobně převzala oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době, ve kterém je uvedeno, že se zrušuje služební poměr ve zkušební době ke dni doručení tohoto oznámení podle § 74 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě. Dále je v oznámení uvedeno jméno a příjmení účastnice řízení, datum narození a adresa trvalého pobytu. Rovněž je výslovně uvedeno, že ke zrušení dochází bez udání důvodu. Dále je definován služební poměr účastnice řízení jako ten, který vznikl dne 21. 9. 2023 na základě rozhodnutí služebního orgánu, č. j. MZDR 27167/2023-5/ST ze dne 20. 9. 2023, kterým byla účastnice řízení přijata do služebního poměru a jmenována na služební místo vedoucí služebního úřadu – ředitelka Státního ústavu pro kontrolu léčiv s tím, že jí byla podle § 29 odst. 2 zákona o státní službě stanovena zkušební doba v délce 6 měsíců, která se prodlužuje o dobu celodenních překážek ve službě, pro které státní zaměstnanec nekoná službu v průběhu zkušební doby, a o dobu celodenní dovolené. Odvolací orgán uvádí, že oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době, č. j. MZDR 36383/2023-1/ST ze dne 18. 12. 2023, jednoznačně stanovuje, že účastnici řízení skončil služební poměr ze zákona dne 20. 12. 2024, do nějž byla přijata na základě výše uvedeného rozhodnutí služebního orgánu.

Odvolací orgán ve věci určení právního vztahu o tom, že služební poměr účastnice řízení, skončený oznámením o zrušení služebního poměru ve zkušební době,

č. j. MZDR 36383/2023-1/ST ze dne 18. 12. 2023, netrvá, neboť skončil dnem 20. 12. 2023 zrušením služebního poměru služebním orgánem ve zkušební době bez uvedení důvodu podle § 74 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě, konstatuje, že služební orgán rozhodl v souladu se zákonem.

Odvolací orgán se dále zabýval námitkami účastnice řízení uplatněnými v jejím odvolání.

Námítky k náležitostem oznámení

K námitkám účastnice řízení ohledně absence podstatných náležitostí oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době uvedených v příloze č. 9 metodického pokynu č. 1/2020 a namítané nepřiléhavosti odůvodnění služebního orgánu, že oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době splňuje náležitosti § 68 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 18 odst. 2 správního řádu, neboť podle účastnice řízení uvedená ustanovení správního řádu neupravují náležitosti oznámení podle § 74 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě, ale náležitosti rozhodnutí a protokolu, kterým však uvedené oznámení není, uvádí odvolací orgán následující.

Podle názoru odvolací orgánu je oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době podle § 74 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě sdělením podle části čtvrté správního řádu s tím, že ustanovení části čtvrté správního řádu se v souladu s § 158 odst. 1 správního řádu obdobně použijí i v případě, provádí-li správní orgán jiné úkony, které nejsou upraveny v části první, třetí, páté nebo šesté anebo v této části správního řádu. Na sdělení jsou přímo aplikovatelná ustanovení uvedená v § 154 správního řádu s tím, že uvedené ustanovení stanoví, že přiměřeně se použijí i další ustanovení správního řádu, pokud jsou potřebná. Dle odvolacího orgánu tedy konstatování služebního orgánu, že oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době splňovalo náležitosti podle § 68 odst. 2 ve spojení s § 18 odst. 2 správního řádu, není v rozporu s uvedenou úpravou správního řádu. Dále je třeba uvést, že oznámení o zrušení služebního poměru účastnice řízení fakticky obsahovalo označení služebního orgánu, identifikační údaje účastnice řízení (jméno, příjmení, datum narození a místo trvalého pobytu), uvedení dne skončení služebního poměru (ke dni doručení oznámení). V tomto oznámení byl rovněž definován i služební poměr, který byl zrušen, a to specifikací rozhodnutí o přijetí do služebního poměru s uvedením čísla jednacího datumu vyhotovení a dne ke kterému služební poměr vnikl. Rovněž bylo uvedeno, na jaké služební místo byla účastnice řízení jmenována, tj. služební místo vedoucí služebního úřadu – ředitelka Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Odvolací orgán k tomuto uzavírá, že na základě uvedeného není pochyb, jaký služební poměr byl ve zkušební době, komu a kým zrušen výše uvedeným oznámením. Ačkoliv lze souhlasit, že oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době nebylo vyhotoveno přesně dle vzoru, který je v příloze č. 9 metodického pokynu č. 1/2020, není možné shledat jeho nesprávnost či protizákonnost. Pro přijetí do služebního poměru a zařazení či jmenování na služební místo jsou podstatné náležitosti, které účastnice řízení uvedla jako chybějící, tj. označení oboru služby, služební označení a služební působiště. Pro zrušení služebního poměru ve zkušební době, postačí, jeho definování uvedením rozhodnutí o přijetí a jmenování na služební místo, dnem vzniku i uvedením služebního místa vedoucí služebního úřadu – ředitelka Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Z oznámení o zrušení služebního poměru účastnici řízení zcela

jasně vyplývá, že její služební poměr skončil ze zákona dne 20. 12. 2024 na základě jeho zrušení ve zkušební době služebním orgánem bez uvedení důvodu.

K výše uvedenému odvolací orgán doplňuje, že v případě jednoho státního zaměstnance nemůže existovat více než jeden služební poměr dle zákona o státní službě. V případě skončení služebního poměru účastnice řízení tedy nemohlo být pochyb o tom, který služební poměr končí.

Námítka k možnému zneužití práva

Odvolací orgán v namítaném možném zneužití práva služebním orgánem shledává snahu o přezkum důvodů zrušení služebního poměru účastnice řízení ve zkušební době. V § 74 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě je jednoznačně uvedeno, že služební poměr státního zaměstnance může služební orgán i státní zaměstnanec skončit jeho zrušením bez uvedení důvodu, což v oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době, č. j. MZDR 36383/2023-1/ST ze dne 18. 12. 2024, služební orgán výslovně uvedl.

Odvolací orgán souhlasí s konstatováním služebního orgánu uvedeném v odůvodnění jeho rozhodnutí, že zájem nadřízeného orgánu o audit, případně o auditní zprávu, nelze hodnotit jako protiprávní, neboť takový zájem plyne z povahy vztahu nadřízenosti a podřízenosti Ministerstva zdravotnictví a Státního ústavu pro kontrolu léčiv. Výkon veřejné správy, a tedy i státní služby, je ovládán principem nadřízenosti a podřízenosti služebních úřadů.

Účastnice řízení své závěry o zneužití práva opírá o neobvyklý zájem ze strany vedoucích zaměstnanců Ministerstva zdravotnictví už při jeho zadání, tj. dne 12. 10. 2023, přičemž k uvedenému účastnice řízení požadovala vyžádání komunikace k dotazu služebního orgánu k auditu a odpověď na něj, které byly odesílány datovými schránkami. Uvedenou komunikaci a výslech [redacted] a [redacted] účastnice řízení navrhuje k provedení důkazu. Dále účastnice řízení dává do souvislosti dotazy pověřeného ředitele při předávání agendy s auditní zprávou.

Podle § 52 správního řádu věta druhá není správní orgán návrhy účastníků vázán, vždy provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci. Odvolací orgán uvádí, že komunikace navržená účastnicí řízení, kterou však blíže nespecifikovala, ať již časovým obdobím či obsahem, kromě uvedení, že se mělo jednat o neobvyklý zájem ze strany zaměstnanců Ministerstva zdravotnictví, nejsou způsobilé prokázat zneužití práva služebním orgánem. Samotný zájem uvedených státních zaměstnanců v nadřízeném orgánu, nemůže prokázat tvrzení účastnice řízení, že důvodem pro skončení jejího služebního poměru byla přímá reakce na zadání auditu či závěry auditní zprávy a její následný postup. Není zde uveden jakýkoliv nátlak či snaha nadřízeného orgánu ovlivnit účastnici řízení ve smyslu jejího postupu apod. Zájem nadřízeného správního orgánu je dle názoru odvolacího orgánu zcela legitimní, neboť vyplývá z výše uvedeného principu postavení správních orgánů. Odvolací orgán uvedený důkaz neprovedl, neboť na posouzení věci, tedy že služební poměr účastnice řízení ze zákona skončil, nešlo o zneužití práva a oznámení bylo učiněno až po

skončení služebního poměru účastnice řízení nemá vliv. Takový závěr nelze shledat ani v případném zájmu pověřeného ředitele o předmětný audit při předávání agendy.

Dále účastnice řízení uvedla, že dne 18. 12. 2023 seznámila vedení Státního ústavu pro kontrolu léčiv s definitivní verzí realizovaného auditu. Účastnice řízení spojuje den vyhotovení oznámení o zrušení jejího služebního poměru ve zkušební době se „zveřejněním výsledků auditu“ a dnem, kdy účastnice řízení začala činit kroky k odstranění protiprávního stavu zjištěného auditem. Odvolací orgán uvádí, že z tvrzení účastnice řízení, z příloh odvolání ani ze spisového materiálu nevyplývá, že by seznámení s výsledky auditu dne 18. 12. 2023, kdy byly závěry auditu představeny na poradě vedení Státního ústavu pro kontrolu léčiv, byly důvodem pro vyhotovení oznámení o skončení služebního poměru, resp. že by tento okamžik byl důvodem jejího skončení služebního poměru ve zkušební době.

Účastnice řízení v odvolání uvádí, že seznámila vedení Státního ústavu pro kontrolu léčiv s auditní zprávou, pověřila ke krokům interní auditorku, a že na další schůzi, plánované na den 22. 12. 2023, měla v úmyslu pověřit přípravou trestního oznámení na neznámého pachatele vedoucí právního oddělení, kdy, jak sama uvedla účastnice řízení v odvolání, k této schůzi již nedošlo. Podle názoru odvolacího orgánu není třeba tvrzené skutečnosti prokazovat výsledkem navržených svědků, neboť tyto výsledky byly navrženy k prokázání zájmu služebního orgánu ve vztahu k auditní zprávě ze dne 30. 11. 2023, případně zadání auditu dne 12. 10. 2023, či potvrzení kroků účastnice řízení, kdy tyto skutečnosti nejsou rozporovány. Účastnicí řízení uváděné okolnosti ale nijak neprokazují, že by se na základě nich mohlo jednat o zneužití práva služebním orgánem. Účastnice řízení uvádí, že seznámila vedení Státního ústavu pro kontrolu léčiv, nikoliv Ministerstvo zdravotnictví. Oznámení o zrušení služebního poměru převzala dne 20. 12. 2023, tedy dva dny před přípravou trestního oznámení. Tedy potvrzení těchto okolností není třeba, neboť nemají vliv na jiné posouzení skutečnosti, že služební poměr účastnice řízení skončil na základě oznámení o jeho zrušení ve zkušební době.

K tvrzení účastnice řízení o zjištěných uvedených v auditní zprávě odvolací orgán uvádí, že účastnice řízení nikterak nedokládá vliv a spojitost těchto zjištění a ani ze spisového materiálu nevyplývá jakýkoli vliv na zrušení jejího služebního poměru ve zkušební době. .

K účastnicí řízení namítaným výroky ministra zdravotnictví odvolací orgán nejprve konstatuje, že není podmínkou pro skončení služebního poměru ve zkušební době uplynutí celé zkušební doby. Dále je třeba uvést, že odvolací orgán ani služební orgán neodpovídají za mediální vyjádření členů vlády, a současně nejsou oprávněni taková vyjádření jakkoli přezkoumávat. Předmětem tohoto řízení je přezkum rozhodnutí o určení právního vztahu vydaný služebním orgánem, nikoliv výroky či postup ministra zdravotnictví.

K tvrzení účastnice řízení, že se přesně držela realizace postupů, jak je prezentovala v rámci výběrového řízení, na jehož základě byla do jmenovaného služebního poměru přijata, odvolací orgán uvádí, že předmětem tohoto řízení není hodnocení výkonu služby účastnice řízení. Jak již odvolací orgán opakovaně uvedl výše, služební poměr lze zrušit oznámením bez udání důvodu ve zkušební době, k čemuž v tomto případě

došlo. Oznámení o skončení služebního poměru není rozhodnutím ve správním řízení o skončení služebního poměru, a tedy důvody, pro které byl služební poměr zrušen, nejsou bez dalšího předmětem přezkumu.

Odvolací orgán závěrem k důvodům zrušení služebního poměru ve zkušební době uvádí, že je fakticky není možné přezkoumávat. Pokud by služební orgán přezkoumával detailně důvody skončení služebního poměru ve zkušební době, směřoval by takovýto výklad proti samotnému smyslu ustanovení § 74 odst. 1 písm. f) zákona o státní službě. Zrušení služebního poměru ve zkušební době bez uvedení důvodu by bylo rozhodováním služebního orgánu včetně jeho správního uvážení a nutnosti odůvodnění takového rozhodnutí a jeho důvodů. Pokud by zákonodárce takový postup zamýšlel, neumožnil by skončení služebního poměru ve zkušební době bez udání důvodů. K tomu odvolací orgán doplňuje, že možnost zrušit služební poměr ve zkušební době je dána oběma stranám, tedy služebnímu orgánu i státnímu zaměstnanci, a slouží k tomu, aby si obě strany mohly ověřit, zda jim bude služební poměr vyhovovat. Pokud tomu tak nebude, je oběma stranám umožněno během zkušební doby služební poměr rychle a bez uvádění důvodu ukončit.

K namítané ochraně oznamovatele

Odvolací orgán uvádí, že účastnice řízení prokazatelně oznámila protiprávní jednání dne 21. 12. 2023, což ani sama účastnice řízení nerozporuje, tedy až po skončení jejího služebního poměru ze zákona dne 20. 12. 2023 na základě oznámení o zrušení jejího služebního poměru ve zkušební době.

Účastnice řízení na základě svého výkladu § 2 odst. 1 zákona o ochraně oznamovatelů s podpořením uvedením obsahu důvodové zprávy dospěla k závěru, že proti odvetným opatřením je chráněn i ten, kdo již nevykonává službu. Odvolací orgán konstatuje, že uvedené ustanovení zákona o ochraně oznamovatelů stanovuje, kdo je oprávněn učinit oznámení. Odvolací orgán se neztotožňuje s výkladem účastnice řízení o možnosti působení oznámení proti odvetným opatřením před podáním takového oznámení. Uvedené ustanovení vymezuje, co je oznámení a kdo jej může učinit, nicméně již nestanovuje, že by mohlo být odvetné opatření učiněno ex post po tomto oznámení. To z uvedeného ustanovení ani důvodové zprávy podle názoru odvolacího orgánu neplyne.

Status oznamovatele vzniká až po oznámení nikoliv před ním. Služební orgán není oprávněn předjímat, že se kdokoliv oznamovatelem stane, ani že mu tato ochrana svědčí zpětně na základě pozdějšího oznámení. Sama účastnice řízení ve svém výkladu uvádí, že ochrana spočívá v tom, že „pokud oznámí nebude nijak sankcionován.“ Před možnou ochranou nicméně musí předcházet oznámení, nikoliv pouhé domněnky, že k oznámení ze strany státního zaměstnance dojde. „Odveta“ má následovat po oznámení. Zrušení služebního poměru ze zákona ve formě oznámení o zrušení služebního poměru ve zkušební době není možné zvrátit na základě následného oznámení a vzniku statusu oznamovatele. Oznámení účastnice řízení následovalo až po převzetí oznámení o skončení jejího služebního poměru ve zkušební době. Účastnicí řízení uvedený čl. 39 směrnice, popisuje odvetná opatření pro oznamovatele do budoucna, nikoliv, že by oznámení mělo působit zpětně. Z tohoto článku takový záměr uvedené právní úpravy nelze podle názoru odvolacího orgánu

dovodit. V tomto směru odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 5 As 5/2024-36 ze dne 24. 5. 2024, ve kterém je v poslední větě bodu 23 uvedeno, že „odvetná opatření přitom z povahy věci nemohou předcházet, ale musí následovat dříve učiněné oznámení.“ Odvetným opatřením se rozumí jednání nebo jeho opomenutí v souvislosti s prací nebo jinou obdobnou činností oznamovatele, které bylo vyvoláno učiněním oznámení. Pokud oznámení následovalo po skončení služebního poměru, nemohlo jej vyvolat.

Odvolací orgán ohledně námitek k důvodnosti oznámení účastnice řízení uvádí, že právní úprava nestanovuje rozdílný postup či důsledky v případě důvodnosti či nedůvodnosti oznámení o protiprávním jednání. Oznámení má za následek zákaz odvetných opatření, pokud jsou činěna v souvislosti s tímto oznámením. Oznamovatelé mají nárok na ochranu podle zákona o ochraně oznamovatelů, pokud nepodali vědomě nepravdivé oznámení a podali v souladu se zákonem oznámení buď prostřednictvím oznamovacích systémů, nebo učinili uveřejnění, případně oznámení podali přímo jinému příslušnému orgánu veřejné moci. Nicméně souvislost s oznámením může vzniknout až poté, co k oznámení dojde. Tedy v tomto případě odvolací orgán je toho názoru, že uvedená námitka účastnice řízení nemá vliv na jiné určení právního vztahu, tedy zda služební poměr účastnice řízení při rozhodování služebního orgánu existoval či nikoliv. Ani obsah účastnicí řízení předloženého novinového článku nemá vliv na skutečnost, zda jde v případě, kdy oznamovatel den po skončení svého služebního poměru ve zkušební době učiní oznámení podle zákona o ochraně oznamovatelů, je předcházející skončení jeho služebního poměru odvetným opatřením, resp. zda služební poměr ukončení oznámením o zrušení služebního poměru ve zkušební době trvá. Podle názoru odvolacího orgánu není možné konstatovat, že by předcházející skončení služebního poměru mohlo být odvetou za oznámení, které nastalo až ex post. K tomu odvolací orgán zdůrazňuje, že novináři nejsou „vykladači práva“, tedy závěry novinových článků nejsou rozhodné pro posouzení věci odvolacím orgánem.

Závěrečné shnutí

Vzhledem k tomu, že odvolací orgán neshledal v rozhodnutí služebního orgánu o určení právního vztahu vady, které by odůvodňovaly zrušení nebo změnu tohoto rozhodnutí, a neshledal ani v odvolání účastnice řízení žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly zrušení nebo změnu napadeného rozhodnutí, postupoval podle § 90 odst. 5 správního řádu, když odvolání účastnice řízení zamítl a rozhodnutí služebního orgánu potvrdil.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

PhDr. Jindřich Fryč
nejvyšší státní tajemník

Rozdělovník

Právní zástupce účastnice řízení
Státní tajemník v Ministerstvu zdravotnictví
Spis